

היא העריצה את יהורם גאון. היא התחילה לעבוד למענו. ואז קרה הדבר ששבד את הנל

האלייל שהכזיב

שהוא לא בעניין. היה לו נוח לא להגיב. הוא מבין, נחמד, לבבי, אבל היתה לו תשובה ניצחית לכל בעייה: יש מנהל במישרד!

האווירה במישרד היתה עכורה. משולם אף לא ענה ל"בוקר טוב" שלי. הוא טען שאני לא מיקצועית, לא טובה, וכמעט גרם לי לחשוב שהוא צודק. אני חושבת שעשיתי עבודה טובה, אבל באיזשהו מקום הפרעתי לו.

„הגרופית של סלוצקי“

יום אחד, בנכוחות גאון וטרוים, הודיע לי משולם שאני מפורטרת. גאון לא הגיב, למרות שזה היה צריך להיות על מצפוני, שאחרי עבודה משותפת של כמעט ארבע שנים אני נשאת תלויה באוויר. הרי יהורם, באמצעות יוסי טרוים, הוציא אותי ממשרד מסודר, שבו היה לי טוב, היתה לי עמדה טובה.

אחרי הודעת הפיטורין אמרתי ליהורם: חשוב לי שתדע שכל מה שמי שולם אומר עליי זה שקר. גאון ענה: אני יודע, אני מכיר אותך. אם כך, למה הוא לא היה מסוגל להגיד את זה למשולם? הייתי המומה, ככיתי חצי יום.

אני לא רודפת בצע, רוצה רק לקבל את המגיע לי. אף אחד לא עובר בהתנבחות. מאפי ניב לא קיבלתי פיצויים עבור שלוש שנות עבודה. טרוים אמר לי אז: תעזבי את זה, אני מעביר לך את שלוש השנים האלה כאילו עבדת אצלי. לא ביקשתי את ההבטחה בכתב, סמכתי עליו ועל גאון. עכשיו טרוים אומר שהוא לא הבטיח לי

ענייני המישרד הקשורים בגאון, כלומר — אנהל את המישרד. הוא גם הבטיח לי משכורת יפה מאוד. הסכמתי להצעה. עברנו למישרד מפואר בבית ניב, קומה 12, נוף מקסימלי, שטיחים מקיר-אל-קיר, ריהוט יוקרתי, שיש, סטייל. אירגנתי את ההופעות של יהורם, והוא אמר שאני בסדר. הרגשתי בענינים, שאני מצליחה לעיתים, כלי אפי ניב.

כעבור שלוש חודשים הגיע יוסי משולם למישרד, והכנסתי אותו לענייני ההופעות של יהורם. היתה אידיליה במשך חודשים אחרים, ואו הגיעו מופעי שנת ה-40 של גאון עם ירדנה ארזי.

כאן התחילו העניינים להידרדר. יוסי תר מדי אנשים נכנסו לתמונה. הרגשתי שיש למשולם משהו נגדי. הוא התנב

שהיא היתה ילדה, הוא היה האלייל שלה. היא אהבה לשמוע את שיריו ברדיו, פוסטרים שלו קישטו את חדרה. שנים אחר-כך הוא היה הבוס שלה — היא היתה מזכירתו בשעות היום ומנהלת ההצגה שלו בשעות הערב והלילה. היא היתה מלווה אותו בכל הופעה. לפעמים היו יחד מרבית שעות היממה.

היא — מיכל זורקביץ (24), תושבת בני-ברק (אני לא רתית), ממושקפת, מתולתלת, עגלגלה. הוא — יהורם גאון.

„הבטיח הרים וגבעות“

משך שלוש שנים עבדה מיכל במישרד בידור ובימה של אפי ניב,

מיכל זורקביץ
מה הסיפור הגדול?

רואה עצמי כחבר שלך, אני רוצה לעזור לך למצוא עבודה אחרת. אראג שתקבלי כל אגורה המגיעה לך, אני לא שוכח שאת הקמת את המישרד הזה. עד כאן דיברתי מיכל. תגובתו של יוסי משולם:

מה הסיפור הגדול? זה רק פקידה שעבדה במישרד ופוטרה. זה לא מנכ"ל תדריאנו היא קיבלה את כל המגיע לה עבור 10 חודשי עבודתה.

לפי מיטב ידיעתי, אף אחד לא ביקש ממנה לבוא לעבוד עם יהורם. היא עצמה רצתה לעזוב את אפי ניב, מפני שהיא לא הסתדרה איתו.

טרוים לא הבטיח לה שום דבר. במופעי שנת ה-40 היא לא היתה צריכה להיות נוכחת — היה לי מנהל-הפקה. היא רצתה להיות שם.

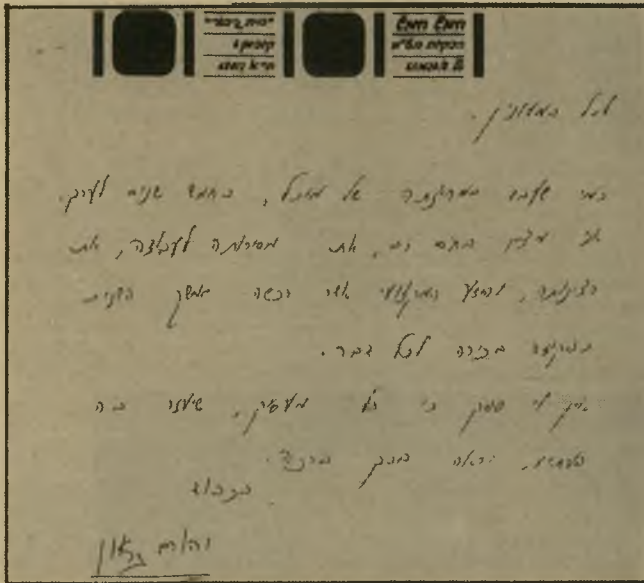
פיטורתי אותה מפני שאני חושב שהיא לא מספיק טובה, ויש לי משהו טובה יותר ממנה. אין כאו שום סיפור. פקידה שפוטרה, והיא מאוכזבת. מה הסיפור הזה עם עובדת סמויה של חיים סלוצקי? מעולם לא אמרתי לה דבר כזה!

יוסי טרוים: „מיכל עזבה את מישרד של אפי ניב מפני שהיא לא רצתה לעבוד שם יותר. היא שמחה לבוא לעבוד איתנו. נתתי לה כספים מעל ומעבר, עוד לפני שהתחילה לעבוד אצלנו.“

הדברים שהיא אומרת הם הוצפה. אני לא יודע ממה היא הבינה שאני אחראי לפיצויים שלה. לא הבטחתי לה שום דבר. היא קיבלה אצלנו משכורת גבוהה, 1500 שקל נטו, בעוד שאצל ניב היא קיבלה רק 800. (לדברי מיכל, משכורתה אצל ניב היתה 1200 שקל). מאיתנו היא קיבלה את כל המגיע לה על-פי החוק, וגם מעל ומעבר. אני לא מאמין שמשולם אמר לה שהיא עובדת סמויה אצל סלוצקי. בישיבות שלנו זה מעולם לא הועלה.“

ציטוט מפי יהורם גאון (כפי שהובא על-ידי משולם): „לא ביקשתי מעולם את מיכל לעזוב את אפי ולבוא לעבוד במישרד, ולא הבטחתי לה שום דבר.“

נעמי רון

ההמלצה של גאון

— אח מסירותה לעבודה, רצינותה...“

פיצויים, ולא מגיע לי שום דבר עבור שעות נוספות. טרוים אמר לי: פיצוי זה לא-ודי וקא כסף! אצלך כל דבר זה כסף! מצטער, אני וקוקה לכסף. אני חיה ממשכורת, גרה בדירה שכורה. כעבור שלוש חודשים פניתי לעורכת-הדין רות גיבוען. היא שלחה מיכתב למישרד, עם כל דרישותי. תשובת המישרד: אנחנו לא מבינים את דרישותיך. היית עובדת זמנית אצלנו, ללא זכויות. יהורם עצמו כתב במיכתב-ההמלצה שנתן לי, שעבדתי איתו „כחמש שנים לערך“. אז איך הם הופכים אותי מעובדת קבועה לעובדת זמנית?

לכן אני תובעת 25 אלף שקל, שהם פיצויים, שעות נוספות והלנת-שכר במשך שלוש חודשים. זה בדיוק מה שמגיע לי. כסף לא יפצה אותי על

עוגמת-הנפש, אבל אני רוצה לקבל לפחות את המגיע לי. בינתיים מצאתי עבודה זמנית בחברה לייבוא מישקפיים, למרות שזה לא בדיוק התחום שמעניין אותי. אני מקווה שטרוים ומשולם לא מלכלכים את השם שלי בכראונה.“

בשיחה האחרונה בינינו משולם אמר לי: „בואי ניפרד בטוב, לא נלכלך, אי אפשר לדעת מתי ניפגש שוב.“ אבל נגננים וטכנאים, שאיתם יצאתי קשר טוב, סיפור לי שהם שאלו איפה אני, ומשולם אמר: „העפנו אותה, את הגרופית של סלוצקי.“

חבל שכל זה קורה. אני זוכרת שטרוים, אחרי שסיכם איתי על משרת כורת (1500 שקל), אמר: שתדעי לך שיהורם אמר לי להסכים לכל סכום שתדעי, העיקר שתבואי לעבוד איתנו! אני זוכרת גם שגאון אמר לי: אני

מיכל עם יהורם גאון

אוי מצ"ן בחום רב —

כל לי. בהדרגה לקח ממני את הסמיכויות שלי, השאיר לי רק את העבודה השחורה של תיאום עם נגנים, קבלת הודעות בטלפון, דברים כאלה. עבדתי המון שעות נוספות. טרוים אמר שהוא יפצה אותי. עד היום אני מתכה.

ערב אחד התקיימה בכרמיאל הופעה של גאון וארזי. האמרגן של ירדנה, חיים סלוצקי, הציע לי לנסוע איתו, מפני שהוא לא רצה לנסוע לבד. נסעתי איתו, וכעבור כמה ימים אמר לי משולם: את עובדת סמויה של סלוצקי? יום אחד נגנבו מהתיק שלי 1000 שקל, שאותם הוצאתי מהקופה הקטנה, לצורך תשלום עבור הוצאות בהופעה באילת. משולם הוריד לי את הסכום מהמשכורת, והתייחס למיקרה כאילו לקחתי את הכסף ושיקרתי שזה נגנב. דיברתי על זה עם יהורם, אבל הוא אמר

מי שהיא אמרגנו של גאון עד לפני שנה. אחרי-כך עבדה במישרד-ההפקות העצמאי של גאון, חמש-חמש. לא מוזמן היא פוטרה על-ידי מנהל-המישרד, יוסי משולם, לשעבר מפקד ובימאי בטלוויזיה.

היא מאוכזבת, מתוסכלת ומרירה בגלל הפיטורין. השבוע היא הגישה תביעה מישפטית, שבה היא תובעת ממשרדו של גאון את הסכום המגיע לה. לדעתה: 25 אלף שקלים.

סיפרה מיכל:
היה טוב ונעים לעבוד עם יהורם. הוא אדם מקסים, איש טוב, נוח מאוד. התיידדנו. לפני שנה גאון החליט להיפרד יות עצמאי, ולפתוח מישרד עם ירדנה, שלו, יוסי טרוים, אישי-ביטוח. טרוים פנה אלי והציע שאעזוב את ניב ואעבור אליהם. הוא הבטיח לי הרים וגבעות, אמר שאני אנהל את כל

נחום עסיס